

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 15 de febrer del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a dos quarts de sis menys un minut de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Prec del senyor Blasi al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques, referent a la intercepció, per la neu, de la carretera de la Collada de Tosses.

Discussió del dictamen de la Comissió especial sobre la proposició de Llei modificant els arts. 9.º, 10, 11, 12, 13 i 14 del Projecte de Llei de contractes de conreu.

Llegit novament el dictamen, el senyor Cerezo dóna unes explicacions sobre l'admissió de la proposició de Llei per la Comissió.

S'accepta una modificació que proposa el senyor Romeva a l'art. 12.

El mateix senyor Romeva suggereix una reforma en l'article que parla del «personal auxiliar», que no accepta la Comissió. Rectificació del senyor Romeva.

Resta aprovat el dictamen.

Discussió del dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu), proposant una nova redacció dels arts. 15 al 26 del seu dictamen primitiu sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.

Llegit novament el dictamen, el senyor Cerezo fa unes aclaracions variant el redactat d'uns paràgrafs de l'art. 19.

No havent-hi discussió sobre la totalitat, hom passa a la de l'articulat.

Article 14. — El senyor Galés formula unes observacions sobre la no fixació de temps en què el propietari pugui deixar la terra improductiva.

Resposta del senyor Cerezo.

• *Rectificacions dels senyors Galés i Cerezo.*

S'aprova l'article.

Article 15. — La Comissió accepta una suggerència del senyor Romeva i, pel motiu d'haver-se de traduir en una esmena, resta pendent d'aprovació la redacció definitiva d'aquest article.

Articles 16, 17 i 18. — Són aprovats sense discussió.

Article 19. — Llegida la seva redacció definitiva, i feta una aclaració pel senyor Conseller de Justícia i Dret al senyor Romeva, és aprovat.

Articles 20, 21 i 22. — Són aprovats sense discussió.

Article 23. — Es aprovat després d'unes manifestacions del senyor Dot, que són contestades pel senyor Cerezo.

Article 24. — El senyor Romeva demana uns aclariments, que li dona la Comissió.

El senyor Mies fa una suggerència que el senyor Conseller de Justícia i Dret troba acceptable, en principi.

Rectificació del senyor Mies.

Torna l'article a la Comissió, per a una nova redacció.

Article 25. — El senyor Romeva proposa verbalment una esmena que el senyor Cerezo, per la Comissió, accepta.

El senyor Ruiz i Ponseti exposa el criteri de la Minoria d'Unió Socialista, contrari a l'acceptació d'aquesta esmena.

Per allusions, rectifica el senyor Romeva.

Rectificació del senyor Ruiz i Ponseti.

Résposta del senyor Cerezo al senyor Ruiz i Ponseti.

Rectificacions dels senyors Ruiz i Ponseti i Cerezo.

El senyor Ruiz i Ponseti formula verbalment una esmena, que és posada a discussió, així com la del senyor Romeva.

Els senyors Romeva i Ruiz i Ponseti defensen les seves respectives esmenes.

La Comissió accepta l'esmena del senyor Romeva, la qual és aprovada, amb els vots en contra de la Minoria d'Unió Socialista.

S'aprova l'article en la seva redacció definitiva i amb els vots en contra de la Minoria d'Unió Socialista.

Se suspèn el debat.

Lectura d'un projecte de Llei referent a la validesa dels acords municipals dels Ajuntaments que sortiren elegits el 12 d'abril del 1931. Passa a la Comissió corresponent.

Discussió del dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de Llei relatiu a la concessió de pensions als hereus de Pere Màrtir Rossell i Vilar i de Rafael Campalans i Puig.

Es aprovat el dictamen definitivament, per unanimitat i amb el quòrum reglamentari.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

S'entra en el Títol segon, pendent, en part, de discussió.

La Comissió, degut a tenir en estudi diverses esmenes i suggerències fetes als arts. 4.ª i 5.ª, proposa, i és acordat, ajornar-ne la seva discussió.

Article 6.ª — Es dona lectura a un vot particular signat pels senyors Abadal, Tries de Bes i Sol.

La Comissió accepta el vot particular, i s'aprova l'article, definitivament redactat.

Article 7.ª — Són llegides dues esmenes, signades una, pels senyors Simó, Ibars, Casanelles i Lloret, i l'altra, pels senyors Vallès i Pujals, Carreres i Artau, Valls i Taberner, Ventosa i Miracle.

Es acceptada la primera d'aquestes esmenes i rebutjada la segona, i s'aprova la redacció definitiva de l'article.

Article 8.ª — Una esmena dels senyors Vallès i Pujals, Carreres i Artau, Valls i Taberner, Ventosa i Miracle, no és acceptada.

S'aprova l'article, amb unes modificacions proposades per la Comissió.

Article 9.ª — S'aprova, amb una supressió proposada per la Comissió.

Article 10. — Es dona lectura a dues esmenes, signades, una, pels senyors Simó, Ibars, Casanelles i Lloret, i l'altra, pels senyors Lluhi, Casanelles, Xirau, Tarradelles i Comes.

No són acceptades les esmenes, com tampoc un vot particular signat pels senyors Abadal i Sol.

L'article és aprovat, amb unes modificacions suggerides per la Comissió.

Article 11. — S'aprova sense discussió.

Article 12. — La Comissió no accepta un vot particular dels senyors Abadal, Tries de Bes i Sol.

Es dona lectura a una esmena signada pels senyors Simó, Ibars, Casanelles i Lloret. Acceptada aquesta esmena, s'aprova, definitivament redactat, l'article.

Es llegida una esmena, signada pels senyors Vallès i Pujals, Ventosa, Martínez i Domingo i Valls i Taberner, proposant la introducció d'un nou article abans del 13. Es rebutjada l'esmena.

Es passa al Títol quart.

Article 21. — Es aprovat sense discussió.

Article 22. — Es dona lectura d'un vot particular dels senyors Abadal, Tries de Bes i Sol, que la Comissió rebutja.

S'aprova l'article.

Article 23. — S'aprova l'article, modificat per una esmena presentada pels senyors Simó, Ibarrés, Casanelles i Lloret.

Article 24. — Es rebutjada una esmena signada pels senyors Simó, Ibarrés, Casanelles i Lloret. Es aprova l'article.

Article 25. — S'aprova sense discussió.

Article 26. — Es rebutjada una esmena presentada pels senyors Vallès i Pujals, Ventosa, Martínez i Domingo i Valls i Taberner.

S'aprova l'article.

Article 27. — La Comissió no accepta un vot particular dels senyors Abadal i Sol.

Es acceptada una esmena dels senyors Vallès i Pujals, Ventosa, Martínez i Domingo i Valls i Taberner, i d'acord amb aquesta esmena, és suprimit l'article.

Article 27 (28 del dictamen). — Aprobat, sense discussió.

Títol cinquè. — La Comissió proposa, i la Cambra acorda, la suspensió del debat.

Es suspesa la sessió per menys de mitja hora i, en ésser represa, la Presidència, com sigui que segueixen reunides algunes de les Comissions, proposa aixecar la sessió.

S'acorda; es llegeix l'ordre del dia per a la sessió de divendres, i s'aixeca la sessió. (Són tres quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla.)

S'obre la sessió a dos quarts de sis menys un minut de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

La intercepció, per la neu, de la carretera de la Collada de Tosses

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Blasi.

El Sr. BLASI: Senyors Diputats: Desitjava formular un prec directament al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques, i, en la seva absència, jo demano a la Mesa que vulgui trametre-li.

El prec es refereix a l'obstrucció de la Collada de Tosses, a la carretera de Cerdanya. Tots els anys, a les primeres nevades, queda interceptada la Collada de Tosses. Passen mesos i mesos, i fins que Obres públiques es decideix a intervenir o fins que els cerdanyencs pel seu compte fan la neteja i, en defecte d'uns i altres, fins que el sol té prou força per a fondre les congestes, no es restableix la comunicació. Enguany la intercepció de la collada va començar el mes de novembre i continua encara.

Aquesta intercepció produeix grans perjudicis. Saben els senyors Diputats que la hivernada és molt dura en les altes valls pirenenques, que els jornals són escassos i els recursos gairebé nuls per a la gent, sobretot per a la gent humil. Des d'uns quants anys ençà, s'havia obert una esperança a la gent de la Cerdanya amb el corrent de turisme fomentat sobretot per l'afició als esports d'hivern, i és imperdonable que no s'afavoreixi aquest corrent que produeix uns

ingressos tant més valuosos quan gairebé són els únics d'aquell país durant l'hivern.

El fet que no puguin recórrer la carretera els camions porta un greu perjudici al comerç de la Cerdanya; el sol fet que no puguin circular els automòbils porta una minva de viatgers, i això ocasiona un gran dany a la població de Puigcerdà, en la qual la indústria hotelera té una gran importància; i una i altra cosa dificulten l'establiment i el desenvolupament de les estacions d'hivern, que ben ateses tindrien un esdevenidor cobejable.

Si totes aquestes raons no fossin suficients, hi ha una altra raó de decòrum i de patriotisme ben entès. És que els francesos tenen sempre neta la Collada de la Perxa, que obre pas a la principal carretera francesa de la Cerdanya.

En les gestions que jo he fet, se m'ha dit que les despeses que ha ocasionat la neteja de la Collada no resulten compensades, perquè després d'haver fet la neteja amb molta despesa, una segona nevada malmena tota l'obra realitzada. I és que el problema o la solució del problema ha estat sempre mal enfocada. Els francesos també ho feien d'aquesta manera i han trobat la solució convenient. En la Collada de la Perxa tenen un tractor i un aparell de neteja que actua immediatament després de nevar, abans que els vents acumulin la neu i abans que aquesta es congeli. Això mateix caldria fer a la Collada de Tosses. Prop de la Collada hauríem de tenir un tractor i un aparell que funcionés immediatament després de nevar. Així, amb la mateixa despesa que ocasiona ara una neteja difícil després d'ésser la neu congelada, tindríem sempre la carretera neta.

Jo voldria demanar que el Govern de la Generalitat i especialment el Conseller d'Obres Públiques es fixés en aquest problema, que és important per a la Cerdanya, i que vulguessin que desapareixés aquest contrast vergonyós per a nosaltres; que ordenés immediatament que fos feta la neteja de la co-

llada i que l'hivern proper hi hagués el servei en la forma que jo he indicat. És un servei que la Cerdanya agrairia extraordinàriament i que està disposada a ajudar els esforços de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: La Mesa trametrà al Conseller respectiu el prec que acaba de formular el Diputat senyor Blasi.

Discussió del Dictamen de la Comissió Especial sobre la Proposició de Llei modificant els articles 9, 10, 11, 12, 13 i 14 del Projecte de Llei de Contractes de Conreu

(El senyor Secretari dona lectura, novament, a l'esmentat dictamen.)

El Sr. CEREZO: Demano la paraula.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: Solament voldria donar unes explicacions sobre l'admissió d'aquesta Proposició de Llei per la Comissió. En l'art. 9.^è, que fou aprovat en la sessió del dia 7, hi havia un paràgraf que, en virtut de la nova redacció que ha tingut l'article 7.^è, és sobrer, ara, en aquesta Llei. Com que és sobrer aquest paràgraf, s'ha entès que s'havia de fer una nova redacció del que era art. 9.^è, que passa a ésser art. 10. La nova redacció que s'ha donat a l'article 10 ha fet que en altres articles que ja havien estat aprovats, que estaven lligats precisament amb aquest art. 9.^è, abans 10, s'hagi hagut de suprimir el que feia referència a pròrroga de contracte, i s'ha unificat la redacció dels articles. Això és el que ha fet aquesta Proposició de Llei i que la Comissió sotmet a la consideració de la Cambra.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo voldria fer una observació respecte un dels articles que queda reformat mitjançant aquest dictamen. És l'art. 12, que parla dels contractes atorgats per usufructuaris i altres, i que dona al propietari, quan entra en el domini de la seva propietat, dret a exercitar aquell dret de reserva que estableix l'art. 15 i li posa de límit sis mesos després d'haver entrat en el domini de la propietat. Jo voldria que la Comissió tingués en consideració que en la major part d'aquests casos, en el ple domini s'hi entra perquè primer hi ha hagut una mort, un traspàs en la família, i que moltes vegades aquestes defuncions són succeïdes d'un període de desorientació, d'organització de la vida. Potser tenint en compte aquesta consideració, valdria la pena d'allargar fins a un any aquest període de sis mesos que estableix l'article. Després faré una altre observació.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió no troba inconvenient en què sigui un any, perquè és un dret que es dona al propietari que no perjudica en res l'arrendatari.

El Sr. PRESIDENT: Així, queda modificat en el sentit indicat pel senyor Romeva? (Assentiment.)

(L'article 12 queda redactat definitivament en la següent forma:

«Article 12. Tots els contractes de conreu ator-

gats per l'usufructuari sense consentiment del nu propietari, o pel marit sense el de la muller respecte de la terra aportada en dot inestimat, o pels representants legals per si sols, o pels administradors judicials, podran ésser objecte d'una revisió especial en quant al preu estipulat que haurà d'exercitar-se pel propietari davant de la Junta arbitral dintre els dotze mesos següents, després d'haver entrat en el ple domini de la seva propietat. També tindran dret a l'exercici, dintre el mateix espai de temps, del dret de reserva establert en l'art. 15 d'aquesta Llei.»

Entra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.)

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo voldria també aprofitar el fet que aquí, mitjançant una proposició de Llei, introduïm una nova redacció a articles ja aprovats, per a veure si, abans de donar per aprovat aquest Projecte, hi podríem incloure com a modificat aquell que ahir vàrem aprovar com una esmena — em sembla que era l'art. 7.^è — en el sentit que en una forma o en altre pogués constar que aquella part de personal auxiliar que es limita, no comprèn el personal que es necessita pel moment de la recolecció. Si a la Comissió li semblava atendible aquest aclariment que acabaria de donar aquella flexibilitat que trobàvem a manca ahir en aquell article, potser ara seria el moment reglamentari de veure si amb l'esmena o addició que jo proposo, es podia incloure en aquest article.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió, després d'haver aprovat aquest article, va parlar d'aquesta suggerència i va entendre que no podia posar-se en la Llei, perquè els jornals extraordinaris que afecten a la recolecció difícilment poden ésser mai motiu de denúncia. És una cosa general en tots els cultius que en determinades èpoques necessiten major nombre de jornals. Això de què pugui ésser un major nombre de jornals del que assenyala la Llei, és bastant difícil, donades les característiques de la gent del camp. En la majoria dels casos es tracta de famílies de quatre o sis persones. El nombre de jornals ja es va tenir en compte i no es va fixar capriciosament el 25 per 100, sinó orientant-se en els diversos sindicats agrícoles, i tots varen trobar que la quantitat assenyalada és realment satisfactòria, inclús pels pocs casos que hi puguin haver en què es necessita major gent d'aquesta. Per això la Comissió entén que no ha de modificar-lo, perquè podria ésser objecte de determinades anomalies. No veiem que això pugui ésser cap motiu perquè es pugui fer ús de la denúncia d'aquests contractes. Sentim, doncs, no poder atendre les manifestacions del senyor Romeva i haver de deixar l'article tal com està.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Em sap molt de greu que la Comissió no pugui admetre la suggerència meua. No puc fer res més que lamentar-ho, per-

què creia que l'article quedava molt més bé; de totes maneres m'alegro de les manifestacions del President de la Comissió, que m'ha fet l'efecte que venien a indicar una coincidència amb el meu criteri, per quan arribi el moment de l'aplicació, perquè aquestes manifestacions constaran en el DIARI DE SESSIONS i poden tenir el seu valor el dia de demà.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova el dictamen? (Assentiment.) Queda aprovat.

Discussió del Dictamen de la Comissió Especial (Contractes de Conreu) proposant una nova redacció dels articles 15 al 26 del seu dictamen primitiu sobre el Projecte de Llei de Contractes de Conreu

El senyor Secretari llegeix novament el dictamen.

Durant la lectura entren els senyors Consellers d'Economia i Agricultura i de Cultura.)

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: Solament ha d'advertir una aclaració a l'art. 19. Creiem que quedarà millor redactat, canviant l'ordre d'uns paràgrafs. Allà on diu, en el paràgraf tercer de l'art. 19: «Transcorregut aquest primer any de vigència de la Llei sense que el subarrendatari faci ús del dret que li dóna el paràgraf anterior, podria el subarrendador, durant el mig any següent, desnonar-lo»; s'hi ha de posar, i no al final del paràgraf: ... «si ni l'un ni l'altre no han fet ús de les normes establertes en aquest paràgraf». Després, hi vindria: «Després del primer any i mig de la seva vigència, neixerà a favor del propietari l'exercici del dret que li dóna l'apartat c de l'art. 23.» És només posar aquest darrer paràgraf al mig.

El Sr. PRESIDENT: ¿Cap senyor Diputat no ha de fer observacions al dictamen?

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: En realitat aquest dictamen representa una nova discussió de l'articulat, de manera que jo no puc fer unes observacions de caràcter global, sinó anar resseguint article per article aquells que a mi em suggereixin alguna observació.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Es discutirà article per article.

El Sr. PRESIDENT: Evidentment. A la totalitat, ha de fer alguna observació el senyor Romeva?

El Sr. ROMEVA: No, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passarem a l'articulat. Article 14.

El Sr. GALÉS: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Galés.

El Sr. GALÉS: Es per a fer una observació a la Comissió. En aquest art. 14 no sembla prou definit el temps que pot tenir un propietari per a conrear o no conrear la terra que s'hagi reservat. De la lectura de l'art. 15, següent al 14, tampoc no resul-

ta això massa clar, perquè hi ha el cas C, que diu: «Si el propietari deixés la terra improductiva en l'esmentat període». I la meua pregunta versa exclusivament sobre aquest particular. Quin període és? Durant sis anys, durant un any? ¿Quan s'ha d'entendre que el propietari deixa de complir les seves obligacions? Perquè jo avançaria ja el criteri general de no consentir que una terra pugui quedar erma més enllà d'un any.

Es una pregunta que espero que la Comissió em contestarà, exposant-me el seu criteri. Tinc la sensació que el que ara no quedi fixat depèn d'haver canviat una mica la redacció del dictamen, perquè en l'anterior dictamen la cosa ja venia més fixada, i potser en fer la refusió d'aquest nou articulat s'ha escapat aquest petit detall.

El Sr. CEREZO: Demato per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: En l'art. 14 es diu d'una manera clara «Conrear directament la terra per un termini no menor a sis anys»; i l'art. 15, en el paràgraf a què s'ha referit també el senyor Galés, diu: «Si el propietari deixés la terra improductiva en l'esmentat període». Per tant, si dintre d'aquests sis anys deixa la terra improductiva, és quan l'altre pot fer ús del seu dret en qualsevol època dels sis anys, tant si és el primer any, com si és el mig any, com si és els dos anys. Aquesta redacció és la mateixa que figurava en l'articulat anterior, car no s'ha variat.

(Entra l'honorable senyor Conseller de Governació.)

El Sr. GALÉS: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Galés.

El Sr. GALÉS: Amb aquesta aclaració crec que no queda prou definit el moment en què un conreador pot tornar i fer reclamació del seu dret, perquè és de suposar que quan un propietari hagi volgut reintegrar-se al conreu directe de la seva finca, allegant els títols que estan previstos en aquests articles, té un cert espai de temps per a poder fer el conreu o canvi de conreu que ell cregui convenient, és a dir, que en començar el temps en què la finca va directament a la seva administració, l'antic conreador no podrà fer-li la reclamació immediatament. O sigui, que si ara, en aquest instant deixa un conreador la finca perquè hi entri el propietari, ¿des de quin moment s'entendrà que el conreador té dret a reclamar que el propietari efectui el conreu? La naturalesa dels conreus fa que moltes vegades hagin de passar mesos per a veure efectivament conreada la terra, i era només aquesta delimitació la que jo proposava a la Comissió per si entenia que havia de fixar-se dient que segons la classe de conreu a què estigui dedicada la finca, s'entendrà que el propietari deixa o no deixa erma l'esmentada finca.

Es evident que al cap de sis anys ja ni hi haurà termini per a reclamar, però no és tan evident el que el termini per a reclamar hagi de començar en el primer any ni en el mig any; sembla que s'ha de deixar passar un transcurs de temps entre que el propietari es faci càrrec de la finca i que la comenci a conrear directament. S'ha de conèixer la seva intenció; i per conèixer d'una manera

efectiva la seva intenció, ha de passar un *lapsus* de temps que sigui adequat, en regles generals, a la naturalesa del conreu d'aquella finca.

Per això jo entenc que a aquest dret que se li dona al conreador, se li hauria de fixar un començament, no des del moment en què passi a mans del propietari, sinó al cap de mig any o al cap d'un any que passi a mans del propietari, no deixant tampoc un *lapsus* massa llarg de temps perquè el propietari pugui deixar abandonada aquella finca.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió no hi veu, respecte aquests dos articles, aquestes raons que dona el senyor Galés. La variació de conreu que pugui fer el propietari, no vol dir que deixi la terra erma. És sabut que hi han variacions de conreu que poden necessitar un temps perquè aquella nova situació de conreu doni la producció; però no serà un cas de terra erma. Es tracta de quan d'una manera clara la terra ha de quedar improductiva, que vol dir que no s'ha de destinar a cap conreu; i des del moment en què es deixa improductiva, aleshores tindrà dret el conreador de reprendre la terra una altra vegada.

Si el senyor Galés volgués transcriure el seu pensament en una esmena, veuríem si podia ésser posada en l'art. 14 o en el 15, en el sentit que ell demana.

El Sr. GALÉS: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Galés.

El Sr. GALÉS: No he d'afegir sinó que la meua única intenció era fer reconèixer aquesta llacuna que es podia observar en l'art. 14 i el seu relacionat, el 15. Després del que jo he dit, havent salvat el meu criteri, queda la qüestió encarregada a la realitat per a quan es plantegin els afers i s'hi hagi de donar una solució posterior.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova l'art. 14? (*Assentiment*.) Resta aprovat. Article 15.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo volia fer una observació a aquest art. 15. Diu el darrer apartat que «Si el propietari vengués la terra abans d'acabar el període obligatori de conreu directe, estaria obligat a indemnitzar a l'arrendatari amb l'import de sis anys de preu d'arrendament». Aquesta condició és una cosa que immobilitza la propietat i ha de causar necessàriament perjudicis, que jo entenc que els mateixos que han elaborat aquesta Llei no voldrien causar als propietaris. Jo comprenc la intenció d'aquest article. Aquí se suposa el propietari que es reintegra a la terra amb una excusa per a desfer-se del conreador, i que al cap de quatre anys fa la venda. Bé; jo crec que sense necessitat de posar aquesta indemnització tan forta que s'hi posa es podria trobar un tipus d'indemnització més baix, combinat amb un dret de retracte del conreador antic. És a dir, que quan el propietari es vulgui vendre la propietat, aquell conreador que ha estat desnonat pugui adquirir amb preferència al comprador que tingui. Perquè hi ha molts casos, es poden presentar molts casos, en què

un propietari es trobi en circumstàncies de necessitat i hagi de realitzar la seva propietat, i l'hagi de vendre.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Jo crec que la solució, senyor Romeva, és molt senzilla: El propietari que es trobi en aquestes circumstàncies podrà vendre la terra, però donant la terra en arrendament al conreador que la tenia abans. Això ja està clar. Aquest dret d'indemnització el perdrà el conreador si el propietari li torna a donar la terra en arrendament i després se la ven.

El Sr. ROMEVA: Però és que aquí no està aclarit. Aquí la redacció diu, simplement: «Si el propietari vengués la terra abans d'acabar el període obligatori de conreu». De manera que amb aquesta Llei a la mà el propietari pot vendre la terra, pot tornar al conreador la terra, i, en canvi, li ha de pagar els sis anys. Així el propietari es trobaria amb què la propietat que té no la pot transformar en riquesa en el moment en què la necessita.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió no té inconvenient en acceptar aquesta suggerència del senyor Romeva, perquè ja en el dictamen que teníem abans estava previst, i nosaltres no tenim inconvenient en acceptar-ho.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: És que s'haurà d'entendre bé això, que si el propietari el reintegra a la terra, si en el contracte de venda el reintegra a la terra, aleshores no hi ha lloc a la indemnització.

El Sr. PRESIDENT: ¿Com queda redactat definitivament l'art. 15?

El Sr. CEREZO: Potser valdria més que el senyor Romeva en fes una petita esmena i al final donàrem la redacció d'aquest art. 15, perquè són dos punts els que tracta.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: El meu intent és simplement no produir aquí una dificultat que s'ha de traduir immediatament en una pèrdua de valor de la riquesa.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Doncs amb aquesta esmena a la mà, ja farem la redacció definitiva.

El Sr. PRESIDENT: Queda pendent de redacció definitiva l'art. 15.

(*S'aproven sense discussió els arts. 16, 17 i 18.*)

El Sr. PRESIDENT: Article 19.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: L'article 19 es sobreentén que s'ha modificat tal com jo he dit abans.

El Sr. PRESIDENT: La Comissió podria llegir l'article en la seva redacció definitiva.

(*El senyor Cerezo dona lectura a l'art. 19, en la seva redacció definitiva, que és la següent:*

«Article 19. Queden suprimits els subarrendaments i, en general, tot contracte de conreu que tingui per objecte el dret derivat d'un altre contracte d'igual naturalesa, però seran permesos els relatius a aprofitaments parcials dels productes obtinguts i que, per a millor benefici, exigeixin la intervenció d'altri.

Els contractes de subarrendament existents es consideraran transformats en contractes d'arrendament entre el propietari i el subarrendatari, mitjançant que aquest dedueixi la corresponent petició davant la Junta arbitral durant el primer any de vigència d'aquesta Llei.

Transcorregut aquest primer any de vigència de la Llei sense que el subarrendatari faci ús del dret que li dona el paràgraf anterior, podrà el subarrendador, durant el mig any següent, desnonar-lo, si ni l'un ni l'altre no han fet ús de les normes establertes en aquest paràgraf. Després del primer any i mig de la seva vigència, naixerà a favor del propietari, l'exercici del dret que li dona l'apartat c de l'article 23.»

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo no feia observacions a aquest article, perquè em creia que l'havia entès bé; i ara, amb aquest additament que hi fa la Comissió, m'entra un dubte que jo agrairé que se m'aclareixi. Aquest dret a què es refereix l'apartat c de l'art. 23, em sembla que és el dret de retorn a la terra.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Es el dret de desnonament.

El Sr. ROMEVA: Així, està bé.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova? (*Assentiment*.) Resta aprovat.

(*S'aproven, sense discussió, els arts. 20, 21 i 22.*)

El Sr. PRESIDENT: Article 23.

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Dot, per una suggerència.

El Sr. DOT: Jo he demanat la paraula per a fer una suggerència. Es referent al tercer paràgraf de l'article 23. Aquest tercer paràgraf diu que «El desnonament per les causes a, b i c de l'article anterior es tramitarà per la jurisdicció ordinària seguint la Llei d'Enjudiciament civil», i va inclòs en aquest article allò que consta en l'art. 22, que ja vàrem aprovar ahir, o sigui: «b) Per manca de pagament de l'arrendament convingut en el contracte». A mi em fa l'efecte que potser seria convenient que per fer-ho fos necessària una prèvia autorització de la Comissió arbitral, perquè es pot donar el cas que per una sola pesseta es pugui desnonar.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: Es una de les causes greus, precisament, que ha de motivar el desnonament amb caràcter judicial, i ja es donen facultats al conreador, perquè en primer lloc es diu que pot pagar per mitges anyades endarrerides, i també en el mateix art. 23, al segon paràgraf, es dona la facultat de consignar la quantitat al Jutjat. Per tant, el conreador ja té totes les garanties.

El Sr. DOT: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Dot.

El Sr. DOT: Es pot donar el cas que hom no tingui en aquell moment les pessetes per a fer aquest dipòsit; i no és un cas de mala fe, sinó obligat per manca de mitjans econòmics. Però després de les manifestacions de la Comissió, dono per salvat el meu criteri.

El Sr. PRESIDENT: Retira la suggerència

el senyor Dot? (*Assentiment del senyor Dot.*) Retirada. S'aprova l'art. 23? (*Assentiment.*) Resta aprovat. Article 24.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Aquest art. 24 entenc que necessita un aclariment. Diu: «En tot cas de resolució del contracte l'arrendatari tindrà dret a continuar en la finca fins l'acabament de l'any agrícola». Hi han casos de resolució de contracte, per exemple, que descansen sobre un mal ús de la terra, sobre un mal conreu de la terra. Si la Comissió arbitral, o l'autoritat a qui confiem això ha d'aclarir que un conreador fa mal ús de la terra, que és perjudicial a la terra, i després el deixa continuar en la finca, no fem més que accentuar aquest abús. Això s'hauria d'aclarir.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: Precisament aquest article 24 és tenint en compte els usos i costums que hi ha per als treballadors de la terra. Ells, en tots els contractes d'arrendament, assenyalen que serveixi de termini del contracte l'any agrícola en curs; si és que hi han drets adquirits pel mal ús de la terra, és a la Comissió arbitral on s'ha de recórrer per la reclamació de danys i perjudicis que s'han ocasionat o que es puguin ocasionar; però en aquest article s'ha de fer referència al que és ús i costum en els contractes.

El Sr. ROMEVA: Aleshores s'entén que per aquest mal ús de la terra hi ha una indemnització de danys i perjudicis.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Ja es diu en un dels articles.

El Sr. ROMEVA: Però la Comissió arbitral resoldrà aquestes qüestions, declararà la resolució del contracte, veritat?, i en aquesta resolució del contracte hi hauran els danys i perjudicis causats fins aquell moment. Però, ¿i els danys i perjudicis que es causin des d'aquell moment fins que acabi l'any agrícola?

El Sr. CEREZO: Es reconeix el dret de tornar-los a reclamar.

El Sr. ROMEVA: I després hi ha altre aspecte; i és que aquí tots estem parlant entenent una mateixa cosa, o sigui, que la continuació a la finca vol dir, en aquella finca on hi ha casa, l'ocupació de la mateixa conjuntament amb l'obligació de continuar el conreu, o sigui, que es pren la finca en un conjunt; i...

El Sr. CEREZO: En un dels primers articles aprovats es diu que la casa correrà la mateixa sort que el contracte. Per tant, si es considera que el contracte acaba amb l'any agrícola, amb aquest acaba també l'ocupació, l'additació de la casa.

El Sr. MIES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Mies.

El Sr. MIES: Per a fer una observació respecte aquest particular. Es evident que a través d'aquest art. 24 sofreixen una modificació tots els terminis que la Llei civil marca per l'efectivitat de les sentències en judici de desnonament; per

al compliment d'aquesta sentència, comporta un termini per anar al llançament, des del pronunciament de la sentència fins al llançament. Segons les lleis processals, ha d'haver-hi *lapsus* de temps, terminis que s'acomoden a la naturalesa de cada finca; per aquest article es modifiquen aquestes disposicions d'ordre processal, cosa que crec que no està en el nostre abast. Creiem que això és degut a un defecte de redacció i que segurament quedaria més clara la qüestió si aquest art. 24 quedava redactat en forma que digués que no obstant el desnonament i llançament, s'haguessin de respectar al conreador tots els drets i interessos que hagués invertit fins aquell moment en la terra, de la qual se'l deshaucia. Perquè sinó, a més d'aquestes contradiccions amb la llei processal, ens trobarem amb una situació impossible de portar a la pràctica, de traduir-la d'una manera eficaç a la realitat; i creiem que modificant aquest article en la forma que jo voldria suggerir a la Comissió, es salvarien aquests inconvenients.

Em fa l'efecte que existeix una antinòmia entre les lleis processals i el que disposa aquest article 24, a més d'aquests inconvenients que el senyor Romeva assenyalava.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller de Justícia i Dret té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Crec que les suggerències del senyor Mies poden ésser acceptades i es podria redactar novament aquest article.

Però l'observació que fa respecte a una possible contradicció entre la disposició d'aquest article amb les Lleis d'enjudiciament civil, jo no les veig; perquè si bé és veritat que nosaltres no podem entrar a modificar termes de procediments civils i, per tant, les sentències de desnonament que dictin els jutges, una vegada dictades tenen uns termes fixats per la mateixa Llei per al seu compliment, i és evident que els Jutges que facin o acordin un desnonament d'aquesta naturalesa vindran obligats, en mèrits d'aquest art. 24, a dir que el dia del desnonament serà el dia final de l'any agrícola, perquè en realitat aquell desnonament sols pot tenir lloc el dia en què acabi l'any agrícola.

El Sr. MIES: És una confusió més de l'article.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: No, això és la interpretació clara de l'article, perquè el termini, precisament, no es considera vençut fins l'any agrícola, encara que es plantegi el problema amb anterioritat. La sentència pot ésser portada a execució i dintre dels termes precisos arribarà el moment en què es faci efectiva, quan hagi vençut l'any agrícola. Creiem que serà així la interpretació que donaran els Jutges.

Per altra part, no veiem inconvenient en què es dongui una nova redacció a aquest article; però consti que no veiem les contradiccions que apuntava el senyor Mies.

El Sr. MIES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Mies.

El Sr. MIES: Agraïm moltíssim les aclaracions

que el senyor Conseller de Justícia i Dret ha volgut donar respecte a l'art. 24, però creiem que en la forma que ve redactat l'article 23 no deixa d'ésser una interpretació molt personal del senyor Conseller respecte aquest art. 24. I no tindriem cap inconvenient si aquesta hagués d'ésser la interpretació dels Jutges, però ens fa por que per damunt d'aquestes declaracions del senyor Conseller hi haurà la lletra i l'esperit inclús de la Llei de procediments civils. És evident que l'art. 24 de la Llei que estem discutint regula matèria civil, però, en aquest cas particular, aquest art. 24 està en evident contradicció amb els termes que assenyalava la Llei judicial per a portar a cap les sentències de desnonament. ¿I com ho interpretaran els Tribunals? Ah!, no ho sabem. Però l'art. 23 faculta els propietaris per anar al desnonament, i en aquestes condicions els Jutges no tindran més remei que admetre les demandes de desnonament quan se li presentin; i si en l'art. 23 es fixessin els períodes en què els propietaris fessin ús d'aquesta acció, bé; però com que no ve així fixat, ens trobarem en el terreny de la pràctica amb la contradicció d'aquesta Llei amb la Llei Processal.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: Que el senyor Mies proposi aquesta redacció.

El Sr. MIES: Entre les causes de desnonament que fixa l'article n'hi han algunes que es poden produir en qualsevol moment del desenrotllament del contracte; i és evident que des del moment en què es produeixin, el propietari té el dret d'exercitar la seva acció de desnonament. Sols hi ha una data d'exempció de desnonament que tingui una data precisa, i és la manca de pagament; i totes les restants circumstàncies a què dona lloc el desnonament es poden produir en qualsevol moment del desenrotllament del contracte. De manera que jo crec que continua la qüestió sense resoldre amb les manifestacions del senyor President de la Comissió.

El Sr. CEREZO: En aquest cas, seria preferible que redactés una esmena, la qual passaria a estudi de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Queda, doncs, en suspens l'article 24. Art. 25.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: L'art. 25 estableix que en cas d'expropiació forçosa l'arrendatari que porti deu anys a la finca tindrà dret al terç de l'import de la mateixa. Jo no sé si s'ha tingut en compte que quan hi ha una expropiació ja el conreador percep una part, que és la que correspon a la plantació, si no ho tinc malentès — i en cas que estés confós els senyors Lletrats presents a la Cambra podrien aclarir-ho —, però si és tal com dic, em sembla quelcom excessiva la part que s'assenyalava al conreador per la participació en el producte del conreador. Crec que s'hauria d'allargar el temps de permanència per a obtenir aquest terç, o bé que hauríem de convertir aquest terç en un quart.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: L'objecte és que com que l'arrendatari, en virtut de portar-hi deu anys, ja hi té

uns drets adquirits, havia proposat la Comissió la indemnització del terç, però no hi ha inconvenient en acceptar que el terç sigui un quart.

Els Srs. RUIZ I PONSETI i FRONJOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Crec que no és aquesta la forma d'introduir una modificació tan essencial en aquest art. 25. No és pas igual un terç que un quart; hi ha una diferència molt important. I em sembla que si el senyor Romeva volia demanar aquesta modificació era millor haver presentat una esmena per a estudiar-la a la Comissió. Jo prego al senyor President de la Comissió que, per tal d'estudiar aquesta proposició verbal del senyor Romeva, es reuneixi la Comissió.

El Sr. CEREZO: Per la Comissió no hi ha inconvenient en què així es faci.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo voldria dir al senyor Ruiz i Ponseti que no interpreti la meua manera de fer objeccions i de presentar suggerències a la Comissió com uns desigs de forçar el Reglament i de violentar el funcionament normal de la Cambra. Jo he rebut aquestes esmenes si fa no fa al mateix temps que el senyor Ruiz i Ponseti pot haver-les rebut, i no crec que la Comissió s'hagi reunit. Així és que no he tingut temps de redactar-la i de lliurar-la a la Mesa. Però si hagués tingut temps més llarg per a considerar aquestes coses, en lloc d'estudiar-ho en una nit, hauria pogut presentar una esmena en tota forma, comptant sempre amb la benvolença dels companys Diputats que, potser no compartint el meu criteri, volguessin cedir-me les signatures a fi que se li donés lectura. Però em sabia greu que ningú pogués pensar que el meu desig era fer un ús abusiu del Reglament.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: La proposició verbal del senyor Romeva ha estat perfectament reglamentària. Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: En primer lloc, no hi ha cap mena d'agror per part meua a l'objecció que feia el senyor Romeva, i ha estat per la forma, que he cregut excessivament ràpida, amb què el senyor President de la Comissió acceptava l'esmentada proposició, pel que jo he demanat la paraula.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Finances.*)

Tots plegats treballem amb una intensitat potser un xic superior a les nostres forces i ens trobem en què després d'una lectura ràpida del dictamen hem hagut de venir a la sessió, però per la nostra part té tanta importància aquest assumpte que jo he de fer constar que si no hem presentat una esmena demanant que sigui la meitat, en lloc del terç, és perquè ja aquest terç era el fruit d'una transacció; però des del moment que es demana que aquest terç es converteixi en un quart, hem de recabar la nostra llibertat per tal de demanar que el terç es converteixi en la meitat, i llavors tots plegats ho deixarem novament en un terç.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: Jo he dit que no hi havia cap inconvenient en admetre la suggerència del senyor Romeva, perquè, malgrat les raons exposades pel senyor Ruiz i Ponseti, no existeix en realitat la diferència que es suposa.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Hi ha un sisè.

El Sr. CEREZO: Es tracta d'uns casos d'expropiació forçosa que, com diu ja la mateixa paraula, són casos merament excepcionals que s'han de presentar difícilment en terres de conreu, es presentaran solament en tractar-se de la construcció d'una nova carretera o d'unes obres de caràcter extraordinari, però que, en definitiva, sempre faran referència a casos excepcionals.

Com que es tractava de deu anys de durada del contracte de conreu, i per virtut de la mateixa es considera que el conreador té uns drets adquirits, el calcular la quarta part o la tercera part dels seus drets adquirits, es va considerar que no se'l perjudicava, perquè es feia ús de reserva al propietari que al cap de dotze anys, si volia anullar el contracte, solament s'havien de donar dos anys d'indemnització de la total renda. Per tant, aquesta quarta part serà sempre superior a la part proporcional de drets que té l'arrendatari si es presenta el dret de reserva en el període dels dotze anys. Per això he dit que no hi havia cap perill en acceptar la suggerència del senyor Romeva, però si el senyor Ruiz i Ponseti entén que vol presentar una esmena per virtut de la qual el quart es converteix en una meitat, la Comissió no té cap inconvenient en què es produeixin les dues esmenes, que seran degudament estudiades i portades a la deliberació de la Cambra. Però he de refermar que de cap manera es perjudicaven els drets existents.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Per a rectificar, perquè després d'haver escoltat el senyor Cerezo arguments en sessió pública en favor de la seva transacció, crec que és impropri que es torni a portar l'assumpte a la Comissió, és a dir, que retirem de la sessió pública aquesta discussió. Jo prefereixo contestar, per tant, el seu argument cabdal.

El fet d'ésser una cosa excepcional dintre de les terres de conreu l'expropiació forçosa, per a mi no és pas un argument en favor de reduir el terç al quart, perquè si és excepcional per als conreadors també ho serà per als propietaris, i si el benefici que es fa als uns és petit, el perjudici que s'ocasioni als altres també serà petit. Jo he de fer observar al senyor Cerezo que, en general, els casos d'expropiació forçosa que es donen sobre les terres de conreu són solament per a obres d'utilitat pública, obres d'utilitat pública que poden determinar una expropiació total de la finca, cas rar, però no impossible, perquè es dona sempre que es tracta d'enai-guar terrenys, de construir grans pantans, en els quals casos la finca ha de desaparèixer i l'expropiació llavors és total. En els casos d'expropiació parcial, es tracta de construir una carretera, una línia de força o un canal; en aquests casos, el propietari cobra del particular, de l'Estat o de l'empresa expropiadora, un preu convingut o bé fruit d'un peritatge determinat per l'expropiació forçosa. El propietari cobra, naturalment, el preu que es considera el just

pel terreny que se li expropia, però, a més de l'expropiació de la part de la seva finca, hi ha una part pels perjudicis efectius que s'ocasionen sempre al conreador, i pel qual aquest no cobra una sola peseta, i són aquells que tenen lloc a conseqüència de l'execució d'obres dintre de la finca expropiada. És per això que considerem d'absoluta justícia, no solament per a sentar el principi de dret de caràcter teòric de què aquest terç és en part resultant de l'augment de valor que ha aportat a la terra el treball del conreador, sinó en part pel pagament d'aquests perjudicis que s'ocasionen al conreador durant l'execució d'unes obres i que generalment tenen lloc en tots els casos d'expropiació forçosa.

Per això, en el cas de què la expropiació sigui total i hi hagi desaparició de la finca, crec que aquest terç no és gens exagerat. En el cas que l'expropiació sigui parcial — i, per consegüent, té sempre poca importància —, crec que tampoc no és exagerat, perquè una part d'aquest terç va destinada a compensar els perjudicis que ocasioni l'execució d'unes obres que generalment són sempre llargues i, per consegüent, ocasionen perjudicis efectius al conreador.

El Sr. CEREZO : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO : Vertaderament, als conreadors de terra són dos els perjudicis que se'ls pot ocasionar : el perjudici a què feia ara menció el senyor Ruiz i Ponseti i el perjudici dels drets que té en virtut d'aquesta Llei ; però nosaltres ja ho tinguérem en compte en assenyalar el terç ; i el terç és una quantitat, a la nostra manera d'apreciar-ho, superior a aquesta duplictat de perjudicis. Perquè tingui en compte el senyor Ruiz i Ponseti que es parla dels contractes que porten deu anys, que amb el dret de reserva ja se li dona un dret al conreador a una indemnització, que és el màxim dels perjudicis que se li poden calcular sumant aquest perjudici amb el que feia referència el senyor Ruiz i Ponseti, el capital que representa aquesta part, en aquests casos extraordinaris, sempre serà superior en tot a aquesta quarta part als perjudicis que se li hagin ocasionat. En aquest sentit nosaltres entenem que tan bé estava el terç com també està bé que sigui el quart, perquè entra a completar-lo i pagar-lo de tots els perjudicis que se li ocasionen en aquest cas. Com ja per endavant són casos merament excepcionals, perquè molts casos d'obres públiques, com és el de carreteres, de sí ja representen també un benefici, no solament per al propietari, sinó també per al conreador, perquè és un mitjà de comunicació, és un perjudici molt relatiu aquest que se li pugui ocasionar al conreador perquè tingui un temps sense poder conrear aquella peça de terra. Per això ens havíem anticipat a dir que estavem conformes en admetre la suggerència del senyor Romeva. Si la V. S. creu que es pot donar per discutit en aquest sentit, no caldria que anés a la Comissió.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Si ho deixem al terç, sí.

El Sr. CEREZO : Per això dic que si creu que ha de mantenir una esmena, ho portarem al sí de la Comissió ; però si entén que no ha de presentar

aquesta esmena, ho considerarem nosaltres per discutit i admetem la suggerència del senyor Romeva.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Si continua en peu l'esmena del senyor Romeva, nosaltres presentem l'esmena d'augmentar aquest terç a una meitat, i aleshores demanarem que es discuteixen en l'ordre en què han estat presentades ambdues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, si prefereixen la suspensió de la discussió...

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Poden discutir-se les dues esmenes.

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA : Jo he produït aquesta esmena perquè em semblava que la indemnització que aquí s'assenyalava era excessiva. Les raons que ha donat el senyor President de la Comissió no són per motivar que jo retiri aquesta esmena. Potser la forma més fina, la forma més ajustada, seria la de què el conreador rebés en el moment de la expropiació — jo no sé si es trobaria la fórmula per a això — allò que reberia si en aquell moment es fes dret de reserva per la propietat aquella, o siguin les millores i la part d'indemnització que la Llei atribueix quan es fa un dret de reserva. Això podria tenir l'avantatge de què tindria un cert sentit progressiu i no s'haurien d'assenyalar ni deu anys ni dotze ni sis ni els que fos. Ara jo no sé...

El Sr. CONSELLER de Justícia : Això seria una esmena a l'esmena.

El Sr. ROMEVA : Jo ho deia en el sentit de cercar si es podia trobar una fórmula d'harmonia. No havent-hi això i davant de la manifestació de la Comissió, jo no tinc més remei que mantenir l'esmena.

El Sr. CEREZO : La Comissió ja ha dit que acceptava l'esmena del senyor Romeva ; ja havia donat les raons corresponents sobre l'esmena que havia presentat el senyor Romeva.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, s'accepta l'esmena. Hi ha l'altra esmena formulada pel senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : No és per repetir cap argument, perquè nosaltres no solament no desitgem allargar la discussió, sinó que creiem que aquest és el moment més propici per anar a l'aprovació total de la Llei ; però jo em permeto insistir en el meu punt de vista i he de fer avinent a la Comissió la importància que tindria el sentar aquest principi, dintre de l'art. 25, de què a un home que fa deu anys que lliura totalment el seu treball a la terra li assignem només que un terç de la propietat d'aquella terra. Em sembla que quan fa deu anys que un home dedica tot el seu treball a una terra determinada, la figura del propietari ha de desaparèixer totalment. És evident que no anem aquí a fer una legislació en què la figura del propietari desaparegui totalment ; però si havíem arribat a un acord en aquest sen-

tit, qualsevol retallada que donem ara a aquest acord, per nosaltres, és un retrocés lamentable, per petita que sigui aquesta retallada; de manera que no és una qüestió de punt aquest sisè de diferència que hi ha entre la meitat i el terç a què nosaltres volem regular la quantia d'aquesta indemnització, sinó que és el fet moral en una cosa que per nosaltres ja era insuficient: que en el moment de la discussió acceptem aquell retrocés en aquest sentit. Nosaltres — si la Comissió accepta l'esmena del senyor Romeva, i naturalment si ho accepta la Comissió és perquè compta amb el beneplàcit del Govern, i si ho accepta el Govern vol dir que ho accepta tota la Majoria — no farem la ridícula de demanar votació per aquesta nostra ni per l'esmena del senyor Romeva; però només volem fer notar i observar a la Comissió que potser encara hi fóra a temps de pensar-ho millor. Davant del titubeig del senyor Romeva, que presentava una esmena a la seva esmena — la qual cosa vol dir que tampoc no estava prou convençut del que proposava —, es podria deixar tal com estava en el dictamen i tots plegats quedaríem més contents.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Només per a respondre a aquesta allusió del senyor Ruiz i Ponseti. No és que jo dubtés de la justícia de la meua esmena; però jo havia formulat la primera esmena adaptant-la a un text de l'article, trobant una fórmula una mica simplista d'ajustar-la, i en el curs de la discussió se m'havia acudit, per les mateixes raons del senyor President de la Comissió, una fórmula que podia no ésser tan arbitrària i en canvi més ajustada a la realitat; de manera que no era que jo dubtés, sinó que pensava que potser hi podia haver una fórmula més precisa.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova l'esmena del senyor Romeva tal com l'ha acceptada la Comissió?

El Sr. ROMEVA: En el sentit que en lloc de dir el terc ha de dir el quart.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Amb el vot en contra d'aquesta Minoria.

El Sr. PRESIDENT: Queda aprovat l'article amb el vot en contra de la Minoria socialista.

(La redacció de l'art. 25 és la següent:

«Article 25. En cas d'expropiació forcosa, l'arrendatari que porti més de deu anys en la finca tindrà dret a un quart del preu abonat a un propietari.»

Es suspèn el debat.)

Lectura d'un Projecte de Llei referent a la validesa dels acords Municipals dels Ajuntaments que sortiren elegits el 12 d'abril del 1931

Es dona lectura al següent:

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Autoritzar el Conseller de Governació per a presentar al Parlament un Projecte de Llei referent a la validesa dels acords municipals dels Ajuntaments que sortiren elegits el 12 d'abril del 1931, sobre la destitució o suspensió de funcionaris municipals, i exempció de tota responsabilitat civil, als Consellers municipals i Alcaldes que prengueren els esmentats acords.

Barcelona, 15 de febrer del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, J. Selves C.»

En absència de l'honorable senyor Conseller de Governació, l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret, des de la tribuna de Consellers, dona lectura al següent

PROJECTE DE LLEI

«Instaurada la República per un acte irrefrenable de la voluntat popular, el nou règim hauria estat cohibit i desnaturalitzat des dels seus inicis, si, en aquells Ajuntaments que havien estat patrimoni del caciquisme, no s'haguessin destituït alguns funcionaris que havien servit la Dictadura, no amb la sobria dignitat del qui si troba constret sinó amb l'excés de zel i amb l'esma persecutòria del qui vol aprofitar totes les circumstàncies per guanyar falsos mèrits o per dissimular veritables turpituds.

No és estrany, doncs, sinó natural i obligat que els Regidors elegits el 12 d'abril, creient-se investits d'un mandat extraordinari el primer imperatiu del qual era la separació del càrrec dels homes que no sols no l'havien exercit dignament, sinó que l'havien convertit en instrument d'opressió, cuitessin a donar al noble aquesta sensació tangible del canvi de règim que era alhora una satisfacció al seu íntim anhel de justícia.

Ara bé: l'estat de dret anterior al 14 d'abril del 1931 persisteix, sinó en els esperits, en els textos. Molts dels funcionaris destituïts pels Ajuntaments de la República, adonant-se'n, han presentat recursos davant els Tribunals i han reclamat la responsabilitat civil dels Regidors que adoptaren l'acord de separar-los del servei tot provant així de canviar llur paper d'inculpats pel d'inculpadors.

Es impossible que el Govern de la Generalitat, nascut al capdavant d'aquell mateix impuls popular que va guiar els alludits Ajuntaments en llurs actes de sanejament de l'administració municipal, contempli amb impassibilitat com es consuma aquesta inversió inesperada.

Aquestes raons induïxen el Conseller que subscriu a sotmetre a l'aprovació de la Cambra, el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º Els acords sobre destitució o suspensió de funcionaris municipals, presos pels Ajuntaments que foren elegits el 12 d'abril del 1931, són declarats fermes i vàlids, sense que puguin prevaldre contra els mateixos els recursos entaulats a base d'haver-se observat defectes de procediment, manca de quòrum o infracció d'altres

requisits d'ordre legal en la presa dels acords esmentats.

Article 2.ª Com a conseqüència de l'article anterior és declarada l'exempció de tota responsabilitat civil — respecte dels funcionaris destituïts — dels Consellers municipals i Alcaldes que prengueren els esmentats acords.

Article 3.ª Les reclamacions judicials o recursos contenciosos-administratius que estiguin en tramitació contra els acords compresos a l'article 1.ª quedaran caducats de dret, i sense efectes les actuacions realitzades.

Si en les esmentades reclamacions o recursos hagués recaigut sentència, aquesta quedarà en suspens en quant a la part no executada que contingui alguna declaració de responsabilitat civil dels Consellers municipals i Alcaldes que prengueren l'acord, i es declaren sense efecte les actuacions realitzades per l'execució de la dita responsabilitat, quedant, però, subsistent la responsabilitat imposita a l'Ajuntament com a Corporació.

Article 4.ª Les responsabilitats que no siguin de caràcter delictiu, que pretenguin deduir-se o s'hagin demanat contra els Presidents i Vocals de les Comissions gestores que substituïren als Ajuntaments nomenats per l'art. 29, per acords referents a funcionaris municipals, s'exigiran per la via governativa davant la Direcció general d'Administració local, havent-se d'inhibir els Tribunals que entenguin en aquesta classe de reclamacions a favor de l'autoritat administrativa.

Article 5.ª Aquesta Llei té vigència per a tots els casos compresos als articles anteriors, a partir del 14 d'abril del 1931.

Article 6.ª El Conseller de Governació queda facultat per a dictar totes les disposicions complementàries que siguin necessàries en l'aplicació de la present Llei.

Barcelona, 15 de febrer del 1934. — J. Selves.»

(El Projecte de Llei passa a la Comissió corresponent.)

Discussió del Dictamen de la Comissió de Finances sobre el Projecte de Llei relatiu a la concessió de pensions als hereus de Pere Màrtir Rossell i Vilar i de Rafael Campalans i Puig

(Es dona lectura al dictamen.)

El Sr. PRESIDENT: S'obre la discussió de la totalitat. ¿No hi ha cap senyor Diputat que tingui cap observació a fer a la totalitat, ni a l'articulat? S'aprova el dictamen? (Assentiment.) Resta aprovat. Essent evident que hi ha el quòrum reglamentari, resta aprovat definitivament el Projecte de Llei.

(La Llei aprovada es publica com a annex al present número del DIARI DE SESSIONS.)

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Està pendent de discussió el Títol II. Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió ha examinat respecte al Títol II diverses esmenes i suggerències,

fetes a la mateixa, i fruit d'aquest estudi proposa avui a la Cambra la continuació d'aquesta discussió, salvant, però, la discussió dels articles 4.ª i 5.ª del Títol II.

(Es dona lectura al següent vot particular presentat a l'art. 6.ª)

«El segon paràgraf de l'art. 6.ª es redactarà així:

«L'assemblea haurà de reunir-se dos mesos abans de finir la magistratura del President del Tribunal. Si la vacant és produïda per altra causa, el President de la Generalitat haurà de convocar l'Assemblea dins el termini de cinc dies d'haver-se produït aquella, fixant com a data de la reunió un dia, que no passarà de vint ni baixarà de quinze, a comptar de la convocatòria.

Palau del Parlament, 13 de desembre del 1933. — Abadal, Tries de Bes, Sol.»

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: Aquest vot particular ha estat acceptat per la Comissió, incloent-lo dintre l'art. 6.ª, com a segon paràgraf, de manera que la redacció definitiva que la Comissió proposa, és el primer paràgraf de l'article del Projecte, més el contingut del vot particular i la supressió del segon paràgraf de l'article del dictamen.

(S'aprova l'article, d'acord amb la següent redacció:

«Article 6.ª L'Assemblea serà convocada pel President de la Generalitat segons acord del Consell Executiu, signat pel Conseller de Justícia i Dret. Entre la convocatòria i la reunió hi haurà un termini de vint dies com a mínim i de trenta dies com a màxim.

L'Assemblea haurà de reunir-se dos mesos abans de finir la magistratura del President del Tribunal. Si la vacant és produïda per altra causa, el President de la Generalitat haurà de convocar l'Assemblea dins el termini de cinc dies d'haver-se produït aquella, fixant com a data de la reunió un dia, que no passarà de vint ni baixarà de quinze, a comptar de la convocatòria.»

Es dona lectura a les dues esmenes següents, presentades a l'art. 7.ª del dictamen:

«Article 7.ª S'hi suprimirà el primer incís del segon paràgraf.

Palau del Parlament, 9 de desembre del 1933. — Simó i Bofarull, Gonçal Ibars, Casanelles i Pere Lloret.»

«Article 7.ª Al primer paràgraf d'aquest article, l'expressió "cinc dies abans" serà substituïda per la de "vuit dies abans".

Palau del Parlament, 13 de desembre del 1933. — Vallès i Pujals, Carreres i Artau, Valls i Taberner, Ventosa, Miracle.»

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió no pot acceptar aquesta darrera esmena, però deixa com a redacció definitiva de l'article dictaminat el mateix, amb la supressió del paràgraf segon. De manera que proposa la següent redacció...

El Sr. PRESIDENT: Perdoni el senyor Tauler, però per si hi ha algun senyor Diputat que vulgui defensar l'esmena... ¿Hi ha algun senyor Diputat que vulgui defensar les esmenes? Pot dir la Comissió.

El Sr. TAULER: La primera esmena, que signen els senyors Simó, Ibars, Casanelles i Lloret,

queda acceptada en quant comporta la supressió del segon paràgraf.

(Acceptada la primera esmena i rebutjada la segona, l'article és aprovat d'acord amb la redacció següent:

«Article 7.^è Juntament amb la convocatòria el Departament de Justícia i Dret publicarà al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista dels electors i la designació del lloc i de l'hora en què haurà de reunir-se l'Assemblea.»

Es dona lectura a l'esmena següent, presentada a l'article 8.^è del dictamen:

«Article 8.^è A l'últim paràgraf d'aquest article s'hi afegirà:

"L'Assemblea celebrarà llurs reunions en la Sala addient del Palau de Justícia."

Palau del Parlament, 13 de desembre del 1933. — Vallès i Pujals, Carreres i Artau, Valls i Taberner, Ventosa i Miracle.»

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió no accepta l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: ¿Hi ha algun senyor Diputat que la vulgui defensar? Queda rebutjada.

El Sr. TAULER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER: El primer paràgraf, la Comissió proposa que passi com a article transitori, en el seu dia, acceptant, quant a la resta de l'article, una nova redacció.

(S'aprova l'article d'acord amb aquesta nova redacció, que és la següent:

«Article 8.^è La Sala de Govern del Tribunal de Cassació actuarà com a mesa provisional de l'Assemblea.

Reunida l'Assemblea, serà llegida i aprovada la llista d'electors i es procedirà a la constitució de la Mesa definitiva, que estarà composta d'un President, dos Vocals i dos Secretaris.

Prendran part en aquesta votació tots els electors cridats per ordre alfabètic i la Mesa elegida com a definitiva passarà a ocupar el seu lloc.

Si en l'acta de la constitució de l'Assemblea es formulen protestes sobre la representació de qual-sevol dels seus membres, seran resoltes per majoria de vots per la mateixa Assemblea, sense ulterior recurs.

Fet això l'Assemblea restarà definitivament constituïda.»

Es dona lectura a l'art. 9.^è, al qual no hi ha presentat cap vot particular ni cap esmena.)

El Sr. TAULER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER: La Comissió proposa la supressió de la paraula «definitivament».

(S'aprova l'art. 9.^è amb la supressió proposada, quedant redactat de la següent manera:

«Article 9.^è Constituïda l'assemblea, es farà la votació d'acord amb les regles següents:

a) Un dels Secretaris anirà cridant, un a un, per ordre alfabètic, els electors, els quals votaran a mesura que siguin anomenats, remetent la papereta de votació al President, que la dipositarà a la urna. Els membres de la Mesa presidencial votaran en darrer lloc i tancarà la votació el President.

b) La votació serà secreta, per paperetes, cada

una de les quals sols podrà contenir un nom. Si alguna papereta té més d'un nom, només valdrà el primer.

c) Acabada la votació, el President farà l'escrutini de les paperetes que tingui a la urna, una a una, i llegint el nom vàlid que coningui. El resultat de l'escrutini el farà públic el President.»

Es dona lectura a les següents esmenes, presentades a l'art. 10 del dictamen:

«L'article 10 restarà redactat:

"Article 10. L'acta de l'escrutini definitiu serà comunicada al President de la Generalitat, el qual, dintre dels tres dies següents, designarà President del Tribunal de Cassació al que hagi obtingut més vots en la votació de l'Assemblea, sempre que reuneixi majoria absoluta amb e mínim de la tercera part dels vots emesos."

Palau del Parlament, 9 de desembre del 1933. — Simó i Bofarull, Ibars, Casanelles i Pere Lloret.»

«L'article 10 quedarà redactat així:

"L'acta de l'escrutini definitiu serà comunicada al President de la Generalitat, el qual, dintre els tres dies, designarà President del Tribunal de Cassació al qui hagi obtingut més vots en la votació de l'Assemblea."

Palau del Parlament, 14 de desembre del 1933. — Lluhi, Casanellas, Xirau, Tarradellas i Comes.»

Es dona lectura al següent vot particular, presentat també a l'art. 10:

«L'actual art. 10 serà suprimit i substituït pel següent:

Article 10. Si en la primera votació hi ha un candidat que reuneixi la majoria absoluta de vots, aquest serà el proposat i designat.

Si cap dels candidats no assoleix la majoria absoluta, es procedirà a una nova reunió, que no podrà ésser més tard del dia següent, i a una segona votació, limitada entre els tres noms que hagin obtingut més vots. No obstant això, si entre aquells hi ha empat, podran ésser compresos en la nova votació els noms empatats encara que siguin més de dos. En la segona votació serà proposat i designat el candidat que obtingui major nombre de vots. Si així encara hi ha empat, serà feta una tercera votació eliminant els noms del candidat o candidats de menor votació, si l'empat es reproduïx, es farà la votació definitiva en una nova reunió, no més tard del dia següent.

L'acta de l'escrutini definitiu serà comunicada al President de la Generalitat, el qual dins dels tres dies següents publicarà el Decret nomenant la persona elegida President del Tribunal de Cassació. El nomenament serà comunicat al Ministre de Justícia de la República.

Palau del Parlament, 19 de desembre del 1933. — Abadal i Sol.»

La Comissió no accepta les esmenes ni el vot particular. S'aprova l'art. 10 amb unes modificacions que proposa la Comissió i d'acord amb la redacció següent:

«Article 10. L'acta de l'escrutini serà comunicada al President de la Generalitat, el qual dins els tres dies següents reunirà el Consell Executiu, a fi que aquest procedeixi a la designació del President del Tribunal de Cassació, que haurà d'ésser escollit entre els dos candidats que a l'assemblea hagin obtingut més vots. En el cas de paritat,

seran aptes per a la designació els que tinguin igual xifra de vots.»

A continuació s'aprova l'art. 11, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.

Es dona lectura al següent vot particular presentat a l'art. 12 :

«Al primer paràgraf de l'art. 12, s'hi afegirà :

''El nomenament del primer President es farà tan sols per un termini de cinc anys''.

Palau del Parlament, 13 de desembre del 1933.

— Abadal, Tries de Bes i Sol.»

El Sr. PRESIDENT : La Comissió té la paraula.

El Sr. TAULER : La Comissió no accepta el vot particular.

Es dona lectura a la següent esmena, que és acceptada per la Comissió :

«L'art. 12 restarà redactat :

''Article 12. La duració del càrrec de President és de deu anys des del dia de la presa de possessió del nomenat.''

Palau del Parlament, 9 de desembre del 1933.

— Simó i Bofarull, Ibars, Caçanelles i Lloret.»

S'aprova l'art. 12 d'acord amb la següent redacció definitiva :

«Article 12. La duració del càrrec de President és de deu anys, comptats des del dia següent al de la presa de possessió del nomenat.»

Es dona lectura a l'esmena següent, que és rebutjada per la Comissió :

«S'introduirà un nou article abans del 13 que serà el primer del títol II, que dirà així :

''Els Magistrats del Tribunal de Cassació entraran ja adscrits a la Sala Civil o a la Sala Contencioso-administrativa.''

Palau del Parlament, 15 de desembre del 1933. — Vallès i Pujals, J. Ventosa, Martínez i Domingo i Valls i Taberner.»

El Sr. PRESIDENT : Es passa al Títol IV.

(Es aprova l'art. 21 del dictamen, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.)

Es dona lectura al següent vot particular, presentat a l'art. 22 :

«Article 22. La Sala Contencioso-administrativa coneixerà :

Primer. — En instància única dels recursos contra acords o resolucions del Consell Executiu o contra decrets i ordres dels Consellers o contra resolucions d'organismes superiors de l'administració de la Generalitat, dictats en matèria administrativa, la legislació exclusiva de la qual estigui atribuïda a la mateixa Generalitat, en tant estiguin recorribles en via contencioso-administrativa i adoptats en ús de facultats que la legislació general de la República atribueixi als organismes de l'Administració Central i Ministeris.

Segon. — De les apel·lacions contra les resolucions recaigudes en recursos contencioso-administratius sobre iguals matèries promoguts en primera instància davant dels Tribunals inferiors de la jurisdicció contencioso-administrativa existents en el territori de Catalunya, fins en els casos en què el recurs contencioso-administratiu hagi estat promogut contra resolució dictada pel Consell de la Generalitat o algun dels seus Consellers, en ús de les facultats que la legislació general de la República tingui atribuïdes

als organismes de l'Administració provincial i que per aquest motiu són de la competència dels Tribunals inferiors de la mateixa jurisdicció.

Tercer. — Dels recursos contra la illegalitat dels actes o disposicions emanats de la Generalitat en l'exercici de la seva potestat reglamentària i contra els seus actes discrecionals constitutius d'excés o desviació de poder.

Palau del Parlament, 13 de desembre del 1933. — Abadal, Tries de Bes i Sol.»

El Sr. TAULER : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER : La Comissió no accepta aquest vot particular, perquè considera que en tot cas podria ésser objecte d'un article transitori, però no dintre de la Llei.

(Rebutjat el vot particular, s'aprova l'art. 22 tal com figura en el dictamen.)

Es dona lectura a l'esmena següent presentada a l'art. 23 :

«Article 23. El paràgraf segon restarà redactat :

''Segon. — Dels recursos sobre resolucions de caràcter disciplinari que afectin a Notaris, Advocats, Procuradors o Secretaris judicials que exerceixin a Catalunya.''

Palau del Parlament, 9 de desembre del 1933.

— Simó i Bofarull, Gonçal Ibars, J. Casanelles i Pere Lloret.»

Com sigui que la Comissió accepta l'esmena, l'article és aprovat d'acord amb la següent redacció :

«Article 23. A la Sala Civil funcionarà una Secció de recursos governatius i coneixerà :

Primer. — De la darrera instància en recursos sobre qualificació de documents referents al dret privat i català que puguin motivar inscripció en el Registre de la Propietat.

Segon. — Dels recursos sobre resolucions de caràcter disciplinari que afectin Notaris, Advocats, Procuradors o Secretaris judicials que exerceixin a Catalunya.»

Es rebutjada l'esmena següent, presentada a l'article 24 del dictamen :

«L'art. 24 restarà suprimit.

Palau del Parlament, 9 de desembre del 1933.

— Simó i Bofarull, Gonçal Ibars, J. Casanelles i Pere Lloret.»

Es aprova l'article tal com figura en el dictamen.

Es aprova l'art. 25 del dictamen, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena.

Es dona lectura a la següent esmena presentada a l'art. 26 :

«S'afegirà al paràgraf primer de l'art. 26 les següents paraules :

''Però sense poder passar mai d'una Sala a l'altra.''

Del mateix art. 26 se'n suprimirà el paràgraf darrer.

Palau del Parlament, 15 de desembre del 1933.

— Vallès i Pujals, Ventosa, Martínez i Domingo i Valls i Taberner.»

La Comissió rebutja l'esmena, i l'art. 26 és aprovat d'acord amb el dictamen.

Es dóna lectura al següent vot particular a l'art. 27, que és rebutjat per la Comissió :

«L'art. 27 quedarà redactat en la següent forma :

Article 27. Previ acord del Ple del Tribunal, que es consignarà raonadament en acta, el President podrà modificar la composició de les Sales de Justícia, quan per la competència especial dels Magistrats es cregui que, amb el canvi, poden rendir un major servei a l'administració de justícia.

Palau del Parlament, 19 de desembre del 1933.

— Abadal i Sol.»

Es dóna lectura a l'esmena següent :

«Se suprimirà l'article 27.

Palau del Parlament, 15 de desembre del 1933.

— Vallès i Pujals, J. Ventosa, Martínez Domingo i Valls i Taberner.»

La Comissió accepta l'esmena, i, per tant, és suprimit l'art. 27 del dictamen.

S'aprova l'art. 28, al qual no havia estat presentat cap vot particular ni cap esmena. En virtut de la supressió de l'article anterior, l'art. 28 del dictamen, passa a ésser art. 27.

El Sr. PRESIDENT : Es passa al títol V.

El Sr. TAULER : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. TAULER : La Comissió prega la suspensió d'aquest debat.

El Sr. PRESIDENT : Se suspèn aquest debat. Se suspèn la sessió per menys de mitja hora.

(Es reprèn la sessió a tres quarts de vuit i tres minuts de la vetlla.)

El Sr. PRESIDENT : Com siguin que segueixen reunides algunes de les Comissions, sotmeto a la Cambra la conveniència d'aixecar la sessió. (*Assentiment.*)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de divendres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.
3. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió especial sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.
4. Discussió del dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de Llei de transferències de crèdit.
5. Votació definitiva del projecte de Llei d'aigües minero-medicinals i d'aigües pures de règim.
6. Votació definitiva dels arts. 182 al 208 de la segona part del projecte de Llei Municipal de Catalunya.
7. Discussió del dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu), proposant una nova redacció dels arts. 15 al 26 del seu dictamen primitiu sobre el projecte de Llei de contractes de conreu.

(S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit i cinc minuts de la vetlla.)

100

and the other side of the
the same way as the other
the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

the same way as the other

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

relativa a la concessió de pensions als hereus de Pere Màrtir Rossell i Vilar i de Rafael Campalans i Puig

Article 1.º Es concedeix als hereus de Pere Màrtir Rossell i Vilar, Director que fou de l'Escola Superior d'Agricultura i que exercí altres càrrecs de Professor i de funcionari en institucions de la Diputació provincial de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya i la Generalitat de Catalunya, la pensió de 6,000 pessetes anuals.

Article 2.º Es concedeix als hereus de Rafael Campalans i Puig, Director que fou de l'Escola del Treball i que exercí altres càrrecs de Professor i de funcionari en institucions de la Diputació provincial de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya i la Generalitat de Catalunya, la pensió de 6,000 pessetes anuals.

Article 3.º S'autoritza el Govern de la Generalitat perquè previ coneixement de la situació

legal de les dues famílies, fixi la quantia de la part de la pensió que correspongui a cada un dels que hi tinguin dret, el temps de percepció i les normes de concessió.

Article 4.º La part de les pensions corresponent a l'exercici en curs, es farà efectiva amb càrrec a la partida 1218 del Pressupost de despeses vigent.

Article 5.º La Generalitat atorgarà el seu patronatge i l'ajut que comporti a les iniciatives preses per antics amics i alumnes de Campalans i de Rossell i Vilar, dirigides a honrar llur memòria, en l'Escola del Treball i l'Escola Superior d'Agricultura.

Palau del Parlament, 15 de febrer del 1934.

